

του συγχρατεῖ τὸ "Εθνος καὶ μὲ τὴν δύναμιν αὐτὴν νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ ἀνιδρύσῃ, νὰ ἔσοντάσῃ καὶ νὰ προσελκύσῃ, νὰ καταφρίψῃ καὶ νὰ ἀνακαλινήσῃ, νὰ ἔχηται ναὶ νὰ δημιουργησῃ.

Δὲν πέπει νὰ ἐπιζήσῃ τὸ "Εθνος νέαν ἀτιμίαν, ἵνα ἥρωτηθῇ διὰ τίνος νέας δικλύσεως ἢν θέλῃ νὰ κυβερνηθῇ καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Κουμουνδούρον ἢ τὸν Δηλιγιάννην.

Κατὰ τοιούτων κινδύνων ἔχει ἀνάγκην ὄχυρωμάτων.

* * *

κυρίους Μακροχιστὰς νὰ πείσουν τοὺς χριστιανοὺς αὐτοὺς ὅτι μπορεῖ νὰ ηὔραν τὸ τρισύνθετον, ἀλλ' ὅχι καὶ τὸ φάρμακον τῆς λέπρας.

Δὲν ζεύρω ἐπὶ τίνος ἀστυνόμου ἐγένετο ἡ κάθιδος τῶν Ηρακλειδῶν, ἀλλὰ βεβαίως ἐπὶ Κοσσονάκου ἐγένετο ἐν Ἀθήναις ἡ κάθιδος τῶν Επαιτιδῶν.

Δὲν προσέχομεν εἰς τὰς πολιτικὰς συζητήσεις, οὐδὲ τίς νικᾷ ἐν αὐταῖς, οὐδὲ τίς ἡττᾶται, προσέχομεν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἀντεπαναστάσεως.

Καλεσάν.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Δὲν καταλαμβάνομεν τί πῆραν τὰς Ἀθήνας οἱ λεπροὶ τῆς Χίου, τῆς Κρήτης καὶ ἐξ ἄλλων νήσων καὶ ήλθον καὶ κατεστάλαξαν ἐδῶ. Τὴν πῆραν γιὰ Ἱερουσαλήμ τοῦ καπιτανάτου, ὅτε ὑπῆρχε Χριστὸς καὶ ἔθεράπευε δι' ἀπλοῦ ὅδατος τὴν λέπραν, ἐν τῷ κολυμβήθρᾳ τοῦ Σιλωάμ, μὲ ἓνα τάραχμα ποῦ ἔκακυνεν ὁ Ἀγγελος Κυρίου ἐκεῖ μέσα; Ἐδῶ ὅχι μόνον δὲν ἔχουν τὰ νερά μας τοιαύτην μέσα; — Εἰταρά, Ζολή, Τουρκό, Φελιξ, Φλόξ, καὶ λοιπὰ κοσμητικὰ τῶν κυνῶν νὰ προστεθῇ καὶ τὸ: Παλαμήδης.

Μία μᾶς μένει ὑπόνοια, δτὶ ἡ φήμη τοῦ Ἀποστόλου Μακράκη τοὺς προσείλκυσεν ἐδῶ καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς

Εἰδατε πιστοὺς κύνας πῶς ἀκολουθοῦν τοὺς κυρίους των.

Τέτοιο κυνηγῆτὸν κάμνει ἀπό τίνος ἐν τῇ Βουλῇ διΠαλαμήδης τοῦ Δεληγιάννη. "Οὐιλετ ὁ τελευταῖος μετὰ τοσούτου στόμφου καὶ περὶ τοσούτῳ ὑψηλῶν θεμάτων, ὥστε μόλις κατὰ τὴν ἰδέαν του θὰ ἤρουν δύο Τρικούπαι καὶ τέσσαρες Κουμουνδούροι δόμου διὰ νὰ τοῦ ἀπαντήσουν. Καὶ ὅμως τσούπ! . . . τακτικὰ, τακτικώτατα, τοῦ ἀπαντῆται πάντοτε, μόνον διΠαλαμήδης—περὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ ζητήματος—ἐκ μέρους, ὡς λέγει, τῆς Γορτυνίας.

Εἰς τὸ ἔζης συμβουλεύομεν εἰς τὰ ὄνόματα Φιντέλ, Εκτώρ, Ζολή, Τουρκό, Φελιξ, Φλόξ, καὶ λοιπὰ κοσμητικὰ τῶν κυνῶν νὰ προστεθῇ καὶ τὸ: Παλαμήδης.

Σάς εἴμεθα εὐάρεστοι, δεσποινίς Θωδωρογιαννοῦλα;

Ιστορικώτατον.

Τι ἀπαίτησιν νομίζετε ἔλαθεν διΒουλευτής Τσώκρης ἀπὸ ἑνα τῶν ἐπαρχιατῶν του;

— Νὰ τὸν διορίσῃ ἐνορκον! ! !

Φαντασθῆτε ποῦ κατήντησεν ἡ περιλάληλος δικαιο-

ΕΠΙΦΥΛΑΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΑ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

(13. Αρθ. 270).

Τὴν ἀνατροπὴν τῆς κολυμβήθρας ἐπεκολούθησκεν σφραγί φιλονικεῖαι. Οι παππάδες καὶ τὰ γραΐδια ὀδύρονται διὰ τὸ χυθὲν μύρον, ὁ τυφλὸς φάλτης ἔκλισε τὰ καταλαδωθέντα καλλὰ ῥοῦχα του, ὁ ἀρχηγὸς ἔβλαστρήμει τὴν ὄρα ποῦ ἥθλησε νὰ γίνη κουμπάρος; οἱ γονέοι τῆς κοὐλας διὰ τὴν γουρουνιὰ ποῦ ἐγένετο εἰς τὸ σπίτι των, καὶ τὰ Κουκουβανίδια διὰ τὰ μαρτυρικὰ, ἀτινα ἀκινδυνεύοντας νὰ χάσουν ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς βαπτίσεως.

Μετὰ διαρκῆ φιλονικείων ἐστήθη καὶ πάλιν ἡ κολυμβήθρα καὶ ἔθαπτίσθη ἡ δρακοῦλα, διαμαρτυρομένων τῶν ιερέων διὰ τὸ διπλοῦν ὄνομα, τὸ ὄπιον ἔλεγον ὅτι τάντεκετο εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἔκκλησίας.

— Τὴν ἐσπέραν ὁ κουμπάρος παρέθηκε δεῖπνον τιμητικὸν εἰς τὸν ἀρχηγὸν, τὸ ὄπιον δὲν ἔλειψεν νὰ περάσῃ τὸ ἀποσώνωμα μετέ, καὶ ἀν τύχη καὶ γυρίσγει μὲ τὸ κατέστη τὸν λογαριασμὸν, ὃν τῷ ἐπέδωκε κατὰ τὴν ὄρεν ὁ καθὼς ἐπιθυμοῦμε, πάλι μᾶς τὰ πληρώνεις.

τῆς ἀναχωρήσεώς μας.

Ο λογαριασμὸς δὲ οὗτος τῶν ἔξόδων εἶχεν ὡς ἔζης. «Κατάλογος τῶν ὄσα ἔξοδος ἔγιναν εἰς βάρος τοῦ κουμπάρου μου ὁρχηγοῦ καὶ τῶν ὑπασπιστῶν του.

Πέντε πετεινάρια καὶ ἑνα κοτόπουλο δραματὶς 30.

Τυρί φρέσκο καὶ γιαοῦρτι δεκτήρια μαζὶ μὲ τὰ σαλατικὰ δρούιως δραματὶς 11.

Πλύσιμο γιὰ τὴν ἀνδρομίδα ποῦ λαδόθηκε στὸ χύσιμο τῆς κολυμβήθρας δραματὶς 5.

Σαποῦνι καὶ λάδι, δραματὶς 3.

Κρασὶ, ψωμὶκα καὶ καρέδες δρ. 20 καὶ συγκαταβατίκας, διότι κέρασα καὶ ἐλόγου μου δρ. 19 καὶ 70 λεφτά.

Γιὰ κάτι ἄλλα φιλολογήματα, δὲν τὰ περνῶ στὸ λογαριασμό.

Καὶ ἐπειδήτης ὁ καπετάνιος μὲ τὸ νὰ πηγαίνῃ στὸ πόλεμο, ποῦ ὁ θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ, μπορεῖ μαθής σὰν ἀνθρώπος νὰ σκοτωθῇ, δέξω ἀπὸ ἐλόγου του, καὶ νὰ μὴ γυρίσῃ, δίκαιο εἶναι ν' ἀφήσῃ τῆς βαφτισμηίας του, ὡς καθὼς βέβαια θὰ ἔχανε ἢν ζήσῃ, μερικὰ βαφτισίδια, παπουτσάκια δηλαδῆς, ρομπίτσα, σκουφούλα, σκαρπινάκια καὶ ὅτι ἀλλο προσιτεῖαι, καὶ αὐτὰ δέσ τοῦ διπειδήτης καὶ μπορεῖ νὰ κουστίσουν καὶ παραπόνω, ἀλλ' ἂς βάνωλο, ὡς καθὼς ἐπιθυμοῦμε, πάλι μᾶς τὰ πληρώνεις.

σύνη τοῦ λαοῦ, ὅτε νὰ ἔκλαμβάνηται ἀπὸ πρακτικῶ-
τάτους ἀνθρώπους ὡς ἡ κερδοσκοπικωτέρα τῶν θέσεων ἢ
τοῦ ἐνόρκου!

"Ἡριζόν περὶ τοῦ Τρικούπη.

Eἰς συμπεραίνει :

— "Ε, μὰ τότε ὁ τόπος δὲν θ' ἀναμορφωθῇ ἀπ' αὐτόν.

— Ναι, ἀλλὰ θὰ συμμορφωθῇ αὐτὸς μὲ τὸν τόπον.

λευθέραν ἀπαγωγὴν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τὸν συνεχέσ-
μεν μὲ τὸν οὐ. Σλημαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἔνα ταῦ χωρί-
ζει τοὺς δύο, ἀλλ᾽ ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἀρχαιοτήτων εἰς
μὲν τὸν Γερμανὸν φιλέλληνα οφείλομεν ὄλοκληρον Μου-
σεῖον τῶν Μυκηναίων ἀρχαιοτήτων, εἰς δὲ τὸν "Αγγλον
φιλέλγινα ἔνα καὶ μόνον θώρακα ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
μᾶς τὸν πήρε.

Προκειμένου περὶ τοῦ κοντσέρτου τῆς Πέμπτης :

— "Εἶπε καὶ ὁ Αὐγερινός.

— 'Ο 'Ανδρέας; Και πόσα ἔγασε;

"Αν χρατήσῃ καὶ τὰ τρία ὑπουργεῖα ὁ κ. Τρικούπης, τὸ περίφημον ῥῆτὸν τοῦ Δαυΐδ Ροντήρη : Tres faciunt collegium ! Θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν μόνῳ τῷ προσώπῳ τοῦ κ. πρω-
τούπουργοῦ μας.

Αύτή ή ευσπλαχγχνία πάλιν της Νέας Ἐρημείδος πρὸς τοὺς καθηγητὰς τῶν ιερῶν ! ἐν τοῖς γυμνασίοις, οἵτινες παίρνουν μόνον ! 150 δραχμὰς, εἶναι ἀπ' ἑκεῖνα τοῦ Καρπούρογλου. Παρακαλεῖ τὸν Λομβέρδον νὰ τοὺς ταῖς περισσεύσῃ, ἐνῷ ἡμεῖς παρακαλοῦμεν νὰ τοὺς ταῖς κόψῃ καὶ αὐταῖς ποῦ ἔχουν. Καὶ τί διδάσκουν οἱ γελοῖοι αὐτοῖ ; Κατήχησιν καὶ Ἱερὰν Ἰστορίαν ! Εἶναι ἀνάγκη νὰ διδάσκωται αὐτὰ τὰ πράγματα ; Οἱ Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰακὼβ ! Τί μᾶς μέλει ἂν ἐγέννησε τὸν Ἰακὼβ ἢ ἐν ἐγέννησε τὸν Βοὸς ἐκ τῆς Ραχάβ ;

Τί ἀφαίρεσις! Ήμιλούσαμεν εἰς τὸ προχθεσιγόν περὶ τοῦ θώρακος τοῦ κ. Στίλμαν, τοῦ ὁπίου ἐμαυτεύσαμεν ἐπιστολὴν ἐκ Ναυπλίου εἰς τὸν Χρόνον, παραπονούμένου διὰ τὴν ἀθελητηρίαν τῶν Ἑλλήνων γὰρ μήν ἐπιτρέπουν ἐ-

Ταῦτα καὶ νὰ μᾶς συμπαθῆς, ἀλλὰ τὰ περάσαμε μὲν ὅλη τὴν οἰκονομία καὶ μένω ὁ κουμπάρος σου.

Μπιούπαμπουλας.

Καὶ ὀκόμην ἔνα ποῦ κόντεψε νὰ ζεχθσωμε. Διὰ τὸ χαλορίζικο, ποῦ λέει ὁ λόγος, νὰ τὰ χιλιάσης ἄν προσιρῆσαι καὶ βαστᾶς ἀπάνω σου, ἀφοῦς καὶ ἔνα φλουρί, η ἄν ὅγι, ἂς ἥναι καὶ ναπολεόνι, νὰ τὸ κρεμάσωμε στὴ σκουφίτσα του γιὰ τὸ μμάτιασμα, καὶ νὰ σου ζήσῃ κουμπάρε μου. Καὶ μένω ὁ ἔδιος κουμπάρος σου.

Kai ti eisipen o arxhigos otan anegynwsev auta;

— Μπρέ, τὸν θεομπαίκτη! Αὐτὸς ἔβαλθη νά με ξεπαραδίσῃ. 'Ακους ἔχει ἀδιακριτία! Τὸν κακοῦργο, ληταρχεῖο μούκανε τὸ σπίτι του! Στραφεῖς δὲ πρὸς τὸν γραμματέα —Πήγανε, εἶπε, δός του αὐτὸ τὸ 28 καὶ πές του γιὰ τὰ ἄλλα ἃς μὲ χρεώση καὶ τοῦ τὰ χρεωστῶ, καὶ ἀν γυρίσω ζωντανός σου τὰ πληρώνω τότε μὲ τὸν τόκο.

Τι δὲ εἶπεν ὁ κύριος Μπιριμπάμπουλας λαβών τὰς 28 δοσγυμάτις;

— "Ας ήνε, δὲν πειράζει, λίγα είνε, άλλα τι να κάνη
τινάδι... Πές του τὸν εὐχαριστῶ, και γιὰ τὸ φλουρί....
ΑΙ δὲν πειράζει πλέον. Λίγα είνε, πές του δόμως και ας
μάς συνπαθή!

Μετά τινα ὥραν αἱ σάλπιγκες ἐσήμανον συγάθροισιν καὶ διεῖντος τοῦ συνθήματος ἡρέσμεθα ἀναχωροῦντες ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς τῶν κατοίκων συκινύσσεως τοῦ χρ-

Առաջին Յօնակաց վահե բնա ձեռապեա:

— Μέ τὸ κακὸν νὰ πάξει καὶ νὰ γυρίσης καὶ νὰ δώσῃ
δὲ θεός σχῆμα φλουρί, ἀλλὰ ντούμπιπιας νὰ φέρης στὴν ἀνα-
δεξιωτή σου.

Δι' ἐπιπόνου πορείας ἐφθάσαμεν εἰς Κουκοσάλεσι, ἐκ-
πέμψαντες ἄνδρας τινας εἰς τὰς παραλίας πρός ὅγραν
λέμβων, ὅπως δι' αὐτῶν διαπερεωθῶμεν εἰς τὴν κατέ-
ναντι Εὔβοιαν.

Μετά πολλῶν δυσκολιῶν κατωρθώσαμεν νὰ εὑρωμεν δύο ψαράδικες βάρκες, ὡν ἐπιβάντες κατ' ὀλίγος διεπλέουμε τὰ Εὔβοικά στεγά.

Περὶ τὸ μέσον τοῦ πλοῦ συνηντήσαμεν μικρὸν τοῦ Γιαλούση ἀτμόπλοιον πλῆρες ἐθελοντῶν πλεόντων εἰς τὰ Θεσσαλικὰ παράλια.

‘Η συνάντησις ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης λίγων, ἐπειτούσαμεν τοὺς κούκους εἰς τὸν ἀέρα ζητωκρυγάζοντες καὶ πυροβολοῦντες.

— Κατευόδιον παιδιά, καὶ καλὴ ἀντάμοσι.

— Ζήτω ἡ ἔνωσις. Σὲ φάγαμε Τουρκιά.

— "Ερχονται και οι άλλοι από την Ἀθήνα;

— Конадиа!

· Απέβημεν εις τὰ Βασιλικά, χωρίον κάτωθεν τῆς Χαλκίδος, όπου διέμειναμεν ἐπὶ ὀλόκληρον ἔθδομαδα ἀναμένοντες ἀτμόπλοιον ὅπως μᾶς παραλάβῃ.

Ἐνταῦθα ὁ ἀριθμός μας ἐμειώθη καὶ πάλιν ἐπαισθητῶς, πολλῶν ἀποδράντων, προσέηγμεν δὲ καὶ εἰς στά-

ὅτι ἡτο ἀπάντησις εἰς ὅσα περὶ δημοτικῶν ἐν τῷ τελευταῖο φύλλῳ ἔγραψαμεν.

· Άλλα δὲν ἡτο.

"Εχομεν ἐπὶ τριήμερον καιρὸν βελουδένιον, καιρὸν κάλ-
λους mignon, καιρὸν μουσικῆς μισθρό, καιρὸν κρέμας,
καιρὸν ποιησεων Σενίέ ή Προυδώμ, καιρὸν Σουλτανίδος
Κιρκασίκας ὑπὸ γιασμάκι, καιρὸν δασογράφιας μεγάλου
ζωγράφου, καιρὸν πρώτου φιλήματος μελαγχολικοῦ, και-
ρὸν αἰσθηματικῆς ψύγης, καιρὸν καρδίας νηπίου, καιρὸν
ντοὺς μεσημβρινοῦ κατὰ μῆνα Ιούλιον, καιρὸν ἐωθινῆς
δρόσου, καιρὸν γλυκυτάτης σιτοχρόου παρθένου, καιρὸν
συμφωνίας Μπετζόβεν, καιρὸν ἀγορεύσεως Οίκονόμου,
καιρόν ἀλλ' εἶναι ἀτελείωτα.

Τοῦτο μόνον σᾶς λέγομεν, ὅτι ὅλα αὐτὰ ἐγράφησαν
διὰ γὰρ σᾶς εἴπωμεν ὅτι εἴμεθα κατενθουσιασμένοι ἀπὸ
τὸν ἐπικρατοῦντα βροχερὸν καιρόν.

Εἰς ἡμᾶς ὅμως ἀρέσει πολὺ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀτρομήτου πρωθυπουργοῦ μας σύλληψις καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. "Ας παρελάσουν μίαν φορὰν καὶ πρὸ ἐνὸς πολιτικοῦ τόσα ἄγρια μουστάκια, τόσοις σιδερωμένοι θώρακες, τόσα βραρύδουπα βήματα, τόσα τενεκεδένια κράνη καὶ τόσοις στίλβοντες πτερυνιστῆρες!

"Οσον ἀφορᾷ διὰ τὸν στρατὸν, ὅτι δυσηρεστήθη, ὡς ἀναγράφει ἡ Ἐφημερίς, διὰ στρατὸς συνισταται ἀπὸ πολίτας καὶ ὁ ἀρχηγός του συνεπῶς πρέπει νὰ εἶναι πολίτης.

Τὸν στρατὸν ἀς μάθῃ ἡ συναδέλφος ὅτι δὲν τὸν ἀποτελοῦν οἱ χιλιοὶ ἢ δισιχιλιοι προγυμναστά του (οἱ ἀλλως λεγόμενοι καὶ ἀξιωματικοί), ἀλλ' οἱ ἐν καιρῷ πολέμου δεκακισμύριοι πολεῖται.

· Εν Καλάμαις ἴδρυθη κοινωνίας Σύλλογος ὑπὸ τὸ ὄνομα **Ἀδελφότης** σκοπὸν ἔχων τὴν ὑλικὴν καὶ ἡθικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἔταιρων αὐτοῦ. Ὁ Σύλλογος οὗτος θὰ ἐκδίδῃ καὶ ἐφημερίδα. Τὸ καταστατικόν του εἶναι πρακτικότατον, ἐμπνεόμενον ὑπὸ καθηρᾶς ἀδελφικῆς πνοῆς. Εἴμεθα ὅλη ψυχῇ ὑπὲρ τοιούτων σωματείων καὶ στέλλομεν θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς συλλαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν καὶ θερμοτέρας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς προσγωγῆς τοῦ ιδρύματος αὐτῶν.

· Ο πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Σύλλογος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου κ. Ν. Πύργου ὅτι ἐκ τῶν ἐνόντων παρέχει αὐτῷ τὴν ἐλαχίστην συνδρομὴν 150 φρ. χάριν τοιούτου κοινωφελοῦς σκοποῦ. Χαίρομεν ὅτι πρῶτος ὁ Σύλλογος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἔζητησε νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Πύργου πρὸς ἐμπέδωσιν τοιούτου ἔθνυκοῦ ιδρύματος, ἀν καὶ ἐπειριμέναμεν γενναιοτέραν τὴν συνδρομήν του· ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων θέλει ἔλθει εἰς ισχυρὰν ἐπικουρίαν τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου, οἵτις προώρισται ν' ἀποβῇ ἐν τῶν καλλωπισμάτων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΤΑΔΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΚΑΛΙΓΑ.

"Εχομεν τὸν ἐλαφρότερον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐξ ὅλων τῶν δημοσίων Θησαυροφυλάκων τοῦ κόσμου. Εἶναι δὲ κ. Καλλιγά. Τί; Ἡδύνατο νὰ εἶναι μᾶλλον

σιν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ διὰ τὴν ἀχρείαν γαλέτα ποῦ μᾶς ταΐζεν, ἐξ ἡς οἱ πλεῖστοι προσεβλήθημεν ὑπὸ εἰδούς τινος λυσεντερίας.

· Ήτο ἡ γαλέτα ἐκείνη, ἡ ιστορικὴ ἐκείνη, τὴν ὅποιαν ἔρρεθη, ὅτι δὲν ἔτρωγον οὔτε οἱ χοῖροι τῆς Μάνης.

Παρηγένθεν ἡ ἔβδομάς, ὅτε ἐπὶ τέλους κατεπλευσε τὸ διὰ τὴν παραλαβήν μας ἀτμόπλοιον φέρον καὶ δύο ἀλλοὺς καπετανέους μετὰ ἐθελοντῶν.. Τούτου ἐπιβάντες ἀπεπλεύσαμεν.

Τὸ τῆς νυκτὸς σκότος διέλυσε πως τὸ φῶς τῆς πανσέληνου καὶ ὁ καθαρὸς ἀστερισμός.

· Ο ἄνεμος ἔπνεε σφρόδρος καὶ τὸ ψύχος ἡτο ἐπαισθήτον διὸ καὶ ἡναγκάσθημεν φύρδην μίγδην πάντες νὰ σωριασθῶμεν ὑπὸ τὰς κάππας.

Διαπλεύσαντες τὸν πορθμὸν ἐφθάσαμεν παραλιοδρομοῦντες εἰς τὸ ἀκρωτήριον Καντύλι.

Βράχος ἄγριος καὶ ἀπορρώξ ἀποτόμως κοπτόμενος καὶ καθέτως βυθιζόμενος εἰς τὴν θάλασσαν, βράχος ἀειποτε ὑπὸ νεφελῶν πυκνῶν στεφόμενος μέλας, κατάξηρος, ὑπὸ φαράγγων διασχιζόμενος, ίδου τὸ εὔδοικὸν διαβότον Κανδύλι, ἐξ οὗ ὁ ἄνεμος διαρκῶς πνέει μέτα σφρόδρητος φοβερᾶς.

Τὸ ἀτμόπλοιον καὶ τοι ἔπλεε μέτρα τινα μόλις ἀπέχον τῶν ἀκρωτηιῶν, ἔνθα τὸ τοῦ ἀνέμου πνεῦμα ἥπιώτερον καταρρέει, οὐδὲν ἡτο μετὰ τριγμοῦ προσέκλινε τὴν ἔτεραν πλευρῶν αὐτοῦ σχεδόν μέχρι τῆς ἐπ-

φανείας τῆς θαλάσσης. Τὰ κύματα εἰσεπῆδουν ἐν τῷ καταστρώματι, θλώμενα ἐπὶ τοῦ σκάφους. Ὁ καταπίπτων ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν βράχων ὅρμητικὸς βορᾶς, ἐσύριζε πενθίμως ἐπὶ τῶν ιστῶν καὶ σχοινίων τοῦ πλοίου. Πέραν ἐν τῷ πελάγει ἡ θάλασσα ἐμαίνετο ἐπαφρίζουσα, τυφώνες δὲ εἰς ὕψος οὐ μικρὸν ἐξεγειρόμενοι, στήλαις ὑδάτων στριφοδύνως ἀνερχόμεναι τῆς ἐπιφανείας, διερρήγνυντο ἀφνης, πληρούσαι τὸν αἰθέρα ὑπὸ θαλασσίων ἀτμῶν. Ἐπὶ τῷ τομερῷ θεάματι τῆς μακρινούτης θαλάσσης, γοεράι φωναὶ ἐξηγέρθησαν ὑπὸ τοῦ πληρώματος.

— Καπετανίες νὰ γυρίσης πίσω τὸ καράβι, θὰ μᾶς πάρης ὅλους στὸ λακμό σου ἀδικα.

— Θὰ μᾶς σκυλοπνίζῃς ὅλους, πλοίαρχε.

· Εἰς τὰς γενικὰς φωνὰς ὁ πλοίαρχος ἀπήντα: — "Ησυχία παλληκάρια, δὲν εἶναι τίποτε, θὰ περάσῃ Μή φοβάσθε. Σεῖς πάτε στὸν πόλεμο καὶ φοβάσθε τὴν θαλάσσα;

— Μωρὲ τὶ πόλεμο μᾶς ψάλλεις; πόλεμος εἶναι ὅδω η πνίξιμο; Καὶ νὰ ἡμαστε τούλαχιστον σὲ χαρηλὴ ἀκρηγαλγά, στὸ διάστολο, κἄπου μποροῦσε κανεῖς νὰ ἔγῃ, ἀμέδω, σὲ τούτους τοὺς θεοβράχους, ποῦ νὰ πιαστῆς καὶ ποῦ νὰ ἔγῃς; Καὶ ἀν σωθῆς, θὰ σὲ φέν ζωντανόν τὰς τσακαλίας καὶ οἱ σκύλοι.

· Εν συνεχείᾳ διαμαρτυρήσεων καὶ ἀπελπίδων φωνῶν παρήλθομεν τὸ ἀκρωτήριον καὶ ἡνοίχθημεν [έν] ἡρέμῳ

έπιφυλλιδογράφος τοῦ Μήχανεσσες, ἄλλος Παληνάθρωπος, φερόμενος εὐφυέστερος μάλιστα τοῦ Παληνάθρωπου μας, ἀλλὰ προτιμῷ γὰρ εἴναι ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ή ἐλαφρά του ὅμως φύσις δὲν τὸν ἐμποδίζει διόλου νὰ εἴναι ὁ ἐπιβαρυντικώτερος δλῶν ὡς ἐπιβολεὺς φόρων.

Τί μαλακὸς ὁ λόγος—πρόγραμμά του, ὅταν ὑπέβαλεν τὸν προϋπολογισμόν! Καὶ τι σκληρὸί οἱ φόροι του!

* *

Ἐξοςές ἐκατομμύρια δραχμῶν νέων δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διὰ νὰ μὴ μένουν ἀργὰ τὰ τραπεζικὰ χαρτονομίσματα αὐτῆς. Εὔρισκετε ἀνακολουθίαν τινὰ μεταξὺ τοῦ πληρεζούσιου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἔκεινου τὸν ὁποῖον βλέπετε περιπερίζοντα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν; Ἐάν βλέπετε, παρακαλέσατε τὸν Καλλιγάπην νὰ σᾶς τὴν ἔξηγήσῃ. Σᾶς λέγουν διὰ νείζονται διὰ τὴν ὁδοποιίαν! Η ὁδοποιία εἴναι φενάκη. Η οὐσία εἴναι ὁ παρᾶς τοῦ πτωχοῦ.

* *

Τὰ ἀθώα ἀροτριῶντα κτήνη πόσον ἥσαν εὕπιστα εἰς τὴν τραπεζικήν τοῦ 1880 πολιτικήν! Άπο 15 δραχμῶν φόρου, τὸν ὁποῖον τοῖς ἐπέβαλον τότε, πρόκειται νὰ τοῖς ἐπιβάλλουν 25!

* *

Καὶ σεῖς ποιμένες δὲν ἀρκετὸς πληρώνετε μέχρι τοῦδε, πρέπει νὰ πληρώσητε ἀκόμη ὀκτακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, διὰ νὰ ἡσθε τὴν νύκτα ἀπύνωτεροι. Σεῖς εἰσθε μαθημένοι μὲ ὄλιγα, ἐνῷ οἱ ἐν Ἀθηναῖς φαγάδες εἴναι συνειθισμένοι μὲ πολλά. Ποιοὶ σᾶς πταίει διὰ τοῦτο;

* *

Καὶ διὰ νὰ μὴ φοβηθοῦν οἱ κρεωφάγοι ὑποστηρικταὶ τῆς τραπεζικῆς πολιτικῆς, ὁ ὑπουργὸς σπεύδει νὰ δια-

Θαλάσση.

Κάτω, ἐν τῷ ἴδιαιτέρῳ τοῦ πλοιάρχου θαλάσσων οἱ τρεῖς καπετανέοι ἥριζον διαφωνοῦντες περὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποβιβάσεως.

Οἱ εἰς τούτων ἔζήτει ν' ἀποβιβασθῶν εἰς τὴν Σκόπελον, ὅπου ἡτο βέβαιος διὰ δὲν διέτρεχε κινδυνον μέχρι τῆς ἐπιεστροφῆς τοῦ ἀτμοπλοίου, δι' οὐ, ως εἴοικε, διενοεῖτο ν' ἀναπλεύση τοῦμπαλιν ἐν παραλίᾳ Ἀττικῆς. Καὶ πρὸς πραγμάτων τοῦ σκοποῦ του ἔφερε πολλὰς καὶ ποικίλας ἐνστάσεις, ἐπιχειρήματα εὐγλωττα καὶ ἡρωϊσμοῦ πλήρη.

Οἱ ἀρχηγὸς μας, ἐπίσης καὶ οὗτος διεφώνει πρὸς τοὺς δύο, ἀποιτῶν ὅπως ἡ ἀπόβασις γίνη εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀλμυροῦ, καὶ πλησίον τῶν παλαιῶν ὁρίων, ἵσχυροτετο μαλιστα ὅτι εἶχε παρασκευάσει καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἐκπολιορκήσεως τοῦ παρὰ τὴν παραλίαν σεσαθρωμένου τελωνείου, ὅπερ ἔχρησιμευει καὶ χρησιμεύει οὐ μόνον ὡς τελωνιακὸς σταθμός, ἀλλὰ καὶ ως χάνι καὶ ως στρατῶν.

Κατὰ τὰς στρατηγικὰς τοῦ μελέτας καὶ σχεδιογράμματα ἡ τῆς παράγκας ταύτης τοῦ ἐπινείου τοῦ Ἀλμυροῦ ἐκπόρθησις ἡτο εὐχερής, καὶ διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τῆς ἐπιθέσεως, καὶ διότι εὔκολον ἡτο ἡ στρατιὰ ἡμῶν νὰ καταπονήσῃ τοὺς δύο ἡ τρεῖς ἐκεῖ τούρκους τελωνοφύλακας. Πρὸς τούτοις ἀλισκομένης τῆς παράγκας ἡδυγάμεθα ὄχυρούμενοι ἐν αὐτῇ νὰ ἔξορμῶμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ως ἐν φρουρίου ἐν ἐτόλμουν νὰ μᾶς προσβάλω-

τυμπανίσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν θυμασίαν λογικήν, ὅτι «δὲν φέρουσι κακμίαν αὔξησιν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κρέατος κατὸ οὐδὲν κατὰ τι θὰ ἱναι ἀκριβώτερον τὸ κρέας;» . . . "Αἴ τι ποτε, τίποτε, τραβάτε ἐμπρός περὶ κρέατος ὁ ἄγρω.

* *

Ἐν τούτοις συντρέχει καὶ ἡ καλὴ τύχη. Τίς ἐπεριμένε πεντακόσιαις χιλιάδες δραχμῶν ἀπὸ τὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ; Δέν τὰ ἔφαγον οἱ γύπες εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν διὰ νὰ τὰ καταβροχθίσουν οἱ Καλλιγάδες εἰς τὰ ταυμεῖτα τῶν τραπεζῶν! «Ἐκ τῶν ἐκποιηθησομένων κτηνῶν τοῦ στρατοῦ, λέγει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, θέλομεν εἰσπράξει πεντακόσιας χιλιάδας καὶ ἐκ τῶν κληρωτῶν ἔξακοσίας χιλιάδας». Ανθρώπους καὶ κτήνη σῶσου, Κύριε.

* *

Ἐτοιμάσου πολυπαθῆς τάξις τῶν καταναλωτῶν νὰ περιορίσῃς ἀκόμη περισσότερον τὰ πενιχρὰ ἐφόδια τῆς ζωῆς σου. Δύο νέα ἐκατομμύρια δραχμῶν ζητοῦν ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς δασμοὺς τῆς εἰσαγωγῆς. Πρέπει νὰ τὰ πληρωμῆς, διότι τὸ ὑπουργεῖον προτείνει, ἡ Βουλὴ ἐγκρίνει καὶ ὁ Τελώνης ἀπαιτεῖ. Αὐτὰ τὰ δύο ἐκατομμύρια εἴναι «τὰ τρισκόντα ἀργύρια, ἡ τιμὴ τοῦ τετιμημένου, δην ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἱσραὴλ, καὶ ἐδῶκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν» ὅχι τοῦ κεραμέως, «καθ' ἀ συνέταξε Κύριος», ἀλλὰ εἰς τὴν σύμβασιν τοῦ ἐτοιμαζομένου νέου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καθ' ἀ συνέταξαν οἱ ἐκμεταλλευταὶ αὐτῆς!

* *

Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν διὰ διὰ νὰ πολεμηθῇ αὐτὸ τὸ ὀλέθριον διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ σύστημα ἐπρεπε νὰ εἴναι ἐν τῇ Βουλῇ ὁ πρώην Βουλευτὴς Καλαβρύτων κ. Ἀριστείδης Οἰκονόδομος, ὅστις πέρυσι ἔκαμψε τὸν

σιν, ἀλλὰ ἰδίως ὡς βάσιν κυριωδεστέρων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ισχυρισμῶν του εἶχεν, διὰ τὰ ἐλληνικὰ ὅρια, ἐνθά καὶ παράλιος σταθμὸς στρατιωτικὸς, ὀλίγον ἀπέχοντα ἐκεῖθεν, ἡδύναντο ἐν κινδύνῳ ἐσχάτῳ, νὰ μᾶς χρησιμεύσωσιν ὡς καταφύγιον.

Οἱ τρίτοις ἀρειμανιώτεροι τῶν δύο πρώτων, ἐπέμενεν ὑποβόημεν εἰς τὰ παράλια τοῦ Πηλίου ὅπου ἡ ἀπανάστασις ἥκμαζε.

Καὶ ἡ γνώμη τούτου ὑπερίσχισε πρὸς μεγάλην στενοχωρίαν τοῦ ἑτέρου διπλαρχηγοῦ, ὅστις, ως ἔλεγεν, δὲν ἡδύνατο νὰ χωνέψῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἀνοησίαν, τοῦ νὰ πάμε μέσ' τῆς καρδιᾶς τοῦ πολέμου διὰ μιᾶς, χωρὶς νὰ λάθωμεν προηγουμένως ἐν ἀψιμαχίᾳ τινι τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός.

Τὸ ἀτμόπλοιον, ἡμέρας γενομένης, ἡναγκάσθη νὰ προσορμισθῇ εἰς Σκόπελον, ἐξ ἡς ἀπῆρε τὴν νύκτα ἔσβεσμένους ἔχον τοὺς φανοὺς καὶ κεκλεισμένας τὰς ύελοθυρίδας, ὅπως μὴ ὑπὸ τῶν περιπολούντων τουρκικῶν πλοίων ὄρατοι καταστῶμεν.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον προσεγγίσαν, τὰ τοῦ Πηλίου παράλια ἔστη ἐπὶ ἀτμοῦ καὶ ἤρξατο ἐν θορύβῳ μεγάλῳ καὶ ταραχῇ ἡ ἀποβίβασις.

Οἱ ἀνδρες εἰσεπήδων εἰς τὰς λέμβους μετὰ παλμῶν καὶ φόρου τινος ἀκαταλήπτου, οἱ δὲ πρῶτοι ἀποβάντες ὕεινεσπειρώθησαν παρὰ τὰ χαμόκλαδες κουκουλωμένοι μετὰς κάππας καὶ τὰ ὄπλα χαμαί.

κ. Καλλιγάν νὰ φοβηθῇ μήπως αἱ μηχανοφράφιαι τῶν πραπεζικῶν τεθοῦν ὑπὸ ἀνάκρισιν;

Οἱ Καλαβρυτῖνοὶ πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι οὐχὶ μόνον πρὸς τιμὴν τῆς ἴδιαι τέρας πατρίδος τῶν, ἀλλὰ καὶ χρίν τῶν θηνικῆς ἀνάγκης δέον ν' ἀποστεῖλωσι Βουλευτὴν εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἔκλογὴν τῆς 2 Μαΐου τὸν κ. Ἀριστεῖδην Οἰκονόμου ὅστις τὴν φοράν αὐτὴν—αἱ εἶναι βέβαιοι οἱ Καλαβρυτῖνοὶ—δὲν θὰ μείνῃ μόνος ἐν τῇ ἐκτύπωσι καὶ τῇ ὑπερασπίσει τοῦ ἀναμορφωτικοῦ τοῦ προγράμματος.

ΒΑΓΙΑ.

'Αφῆστε τὰ πολιτικὰ, ἀφῆστε τὰ νέα,
καὶ τὸν Τρικούπη νὰ κρατῇ μονάχος του τὰ τρία,
καὶ στὰ Ιεροσόλυμα ἃς πᾶμε μιὰ παρέα,
νὰ 'δούμε καὶ τὶ γίνεται στὴν πόλι τὴν ἀγία.
Μὲ λόγια καὶ γραψύματα σαπίσαμε 'δῶ πέρα,
ἃς πᾶμε τώρα κι' ὡς ἔκει νὰ πάρουμε ἀέρα.

Γιατὶ οἱ δρόμοι; 'Ερίσκονται μὲ λούλουδα στρωμένοι;
γιατὶ ὁ κάθε μαχαλάς σηκώθη 'στὸ ποδάρι;
τι τρέχουν οἱ τσιφούτηδες μὲ βάγια στολισμένοι;
γιατὶ θὲ νάμπη ὁ Χριστὸς καθεβάλλει σὲ πουλάρι.
Τρεῖς μέραις τὸν προσμένουν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
κι' ὁ κύριος θεάνθρωπος δὲν πρόβαλλε ἀκόμα.

Μὰ νά! ἀκούω νὰ βροντᾷ βαρὺ τοῦ Κρούπ ξανόνι!
νά! νά! προβαίνει ὁ Χριστὸς καθεβάλλει σὲ πουλάρι,
ἡ ἀποσφαῖρα θόλωσε ἀπὸ καπνὸ καὶ σκόνη,
ἀφρίζουνε τὰ ἄλογα, κλωτσοῦνε οἱ γαϊδάροι.
Καὶ μὲς στὴν τόσην ταραχὴν καὶ τὴν ἀναμπουνπούλα
τὸ τσόκαρό της ἔχασε κομψή Εβραιοπούλα.

'Αρχίζει τὴν προσφάνησι ὁ κύριος Ραββίνος:
«'Ως εὗ παρέστης κύρῳ Χριστὲ» τοῦ λέει ταπεινά...
μὲ θεῖκό χαμόγελο τὸν χαιρετᾶ ἔκεινος,
κι' ὅλος ὁ κόσμος γύρω του φωνάζει «'Ωσανά!»

Τὸ σκότος ἵτο βαθὺ.

Τὰ ἀποβιβάζομενα πολεμοφόδια καὶ ὅπλα ἐρρίπτοντο σωρηδὸν ἐπὶ τῆς ἱμμού, ὅπου ἐγκαταλειφθέντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα κατέστησαν διάδροχα, οὐκ ὀλίγα δὲ ἐκ τῶν κιβωτίων ἐν τῇ ἀποβιβάσει κατέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν.

Κεφάλαιον τέταρτον.

Περιεχόμενα περιεχομένων.

Μέγα στρατιωτικὸ συμβούλιον περὶ τοῦ ποῦ εὑρισκόμεθα καὶ χασίματος δρόμου.—Τὶ ἐπαθεῖ ἥρας ὀπλαρχῆγδες εἰς τὸ ψευδὲς ἀκονσύμα: **"Ἐρχονται οἱ Τούρκοι."**—Μάχη φοβερὰ καὶ κρατερὰ χωρὶς τὰ φίξιμα τουφέκια.—Τροπὴ τῷ ἔχθρῷ εἰς φυγὴν φευγότωρ ημῶν.—Εἰς τραγικὸν φόρος μιᾶς γαϊδάρας ὑποληρθείσης ἀπὸ τοῦ διαβοήτου Ἀμούς ἀγᾶ.—Ἐμφύλιος πόλεμος περὶ μιᾶς κατοικίας.—Περὶ κλειτοτεστεράδων καὶ ὅὲρ συμμαζένοτο.—Πῶς τρώγοντας πέτρας οἱ διγῶντες αἴματος.—Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας, ροσταλγίας ἔρεκα καὶ γράψιμον ἐκνάκτου παραρτήματος.—Λιθοβολισμὸς.—Ἡρωϊκὴ ἔξοδος τοῦ στρατοῦ, προάγγελος τῆς **«Καταλήψεως»**.

Μὰ ἔξαφνα ἀγρίεψε τοῦ Ἰησοῦ ὁ πῶλος, καθὼς τοῦ Σούτσου ὁ καράξ σὰν πάρθηκε ὁ Βῶλος.

'Αγρίεψε καὶ μιὰ κλωτσιὰ εἰς τὸν Ραββίνο δίνει, τοῦ φεύγεις ἡ κονκάρδα του καὶ μὲ τὰ μούτρα πέφτει, τὸν ἐλυπήθη κι' ὁ Χριστὸς 'στὴ θέσι του ἐκείνη, μὲ τὸ πουλάρι ἔτρεχε ποῦ λέει καὶ εἶχε νέφτι.
«Ολοι ἐφώναζαν «Χριστὲ, τὴν οικουμένη σῶσε,» καὶ ἔσπρωχναν κι' ἐσπρώχνοντο, πατεῖς μὲ καὶ πατῶ σε.

Μὰ ἐνας χρυσοκάνθαρος, Ζαχχαῖος τόνομό του, μὲ τὸν κοντὸ τὸν Ρούκη μας, στὸ μπόϊ ἔνα ταῖρι, μέσα στὸν κόσμο ἔχασε ὁ δόλιος τὰ νερά του, καὶ δὲν μποροῦσε τὸ Χριστὸ νὰ 'δῃ ἀπὸ τ' ἀσκέρι. Λοιπὸν κι' αὐτὸς σὲ μιὰ μουριὰ ἀνέβηκε σὰν γάτα, νὰ 'δῃ καλὰ καὶ τὸν Χριστὸ καὶ ὅλη τὴν παράτα.

Σὰν εἰδε τότε ὁ Χριστὸς τὸν ζῆλό του τὸσο, «Ζαχχαῖε, τοῦ ἐφώναζε, γ' αὐτὴ σου τὴν ἀγάπην, σὲ σένα κι' ἐγώ σήμερα θὰ ἔλθω νὰ τὸ στρώσω, καὶ βγάλε ὅτι διακεκτὸ φυλακῆς μὲς στὸ ντουλάπι.» Τὸ κοπλικέντο τοῦ Χριστοῦ τὸν κατενθουσιάζει, κι' ἡμέσως ὄμοργενικὸ τραπέζι έτοιμαζει.

Λοιπὸν ἐπῆγε ὁ Χριστὸς μὲ τὴν παρέα ὅλη, καὶ τοῦ Ζαχχαίου κόντεψε ταμπλᾶς νὰ τοῦ κατέβῃ, δὲν εἶχε πῶς θάλθουνε μαζὶ κι' οἱ Αποστόλοι, καὶ βλαστημοῦσε τὴν στιγμὴν ποῦ στὴ μουριὰ ἀνέβη. Εἶχε καὶ δοῦλα ὄμορφη ὁ κύριος Ζαχχαῖος, καὶ στὰ κρυφὰ τῆς ῥίζης ὁ ἔνας Ζεββεδαῖος.

Αφοῦ ἐφάγανε καλὰ στοῦ φίλου τὴν καμπούρη, ἀφοῦ προπόσεις ἐκάμαν καὶ τόσα κοπλικέντα, ἥλθαν καφφέδες Τούρκοι καὶ τῆς Ἀβάνας πούρα, καὶ ἀρχίσαν γιὰ τὸν 'Ρωμηὸν πολιτικὴ κουβέντα. Γιὰ ἔνα μόνο σταματᾶ ὁ νοῦς μου καὶ θολόνει, πῶς δημοκράτης ἐφαγε σ' ὄμοργενοῦς σαλόνι!

Souris.

Mάχη αἰματηρὰ Δομοκοῦ.—Ἐφοδος καὶ ἐκπόρθησις αὐτοῦ.—Σκοτωμὸς χιλιάδων, χωρὶς τὰ σκοτωθῆ κάτεις.—Πολιορκία Λαρίσσης τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ εὑρισκομένου ἐρ Λαμπά—Σφαγὴ γυναικοπαῖδων ὑπὸ τῷ τούρκωρ αἵματηρὰ καὶ σφαγὴ τοιάντη ὑπὸ τῷ ἐλευθερωτῷ ἐλλήνωρ πραγματική.—Ἐρταῦθα ἀγαπαίσται καὶ ἡ σκιὰ τῆς **«Τουρκοπούλας»**.—Συγκίνησις!—Νέα κάππα!—112.—Ἐκστρατεία εἰς Ἡπειρον.—Ἡ κυραῖς Ζακυνθίαραις.—Φοβερὸς τραῦμα ἐν Ζακύνθῳ.—Ἐπιστροφὴ τοῦ νέου Ξεροφάντος ξεπαγιασμένον.—Ἡ Τουρκοπούλα στὸν νέον Ξεροφάντο πείρης.—Κλεψύδοντα λαριά.—Ποτήμα ήρωακὸν ἐξ εμπεινεσσώς πείρης.—Μεσολόγγιον καὶ φάγωμα ψαριῶν ὠμῶν.—Τάγμα Ἰχθυοφάγωρ.—Ο μέχρι χ..... ήρωας μουν.—Αιχμαλωσία ἔνεκα τῆς ἐκ φόβου παλληκαριάς μουν.—Γιάρρερα.—Φυλακῆ.

Ἡ Τουρκοπούλα μου.

Καὶ ὅλα αὐτὰ, ως μαριφέστο διὰ τὰ προσεχῆ φύλλων πλὴν τῶν τραγικῶν μελλόντων. Εἶνε βλέπετε ταῦτα περιεχόμενα κεφαλαίου.

(Ἡ συνέλεια εἰς τὸ προσεχές).